

Bayer Zsolt

Az SZDSZ vezérkarának értékrendje

Mottó: „- '93 őszén egy rózsadombi villában megszületett a döntés, hogy Kuncze Gábor legyen a listavezető. Altlólug te voltál az egyetlen, aki Pető mellett szavazott. Mi volt ez? Csupán személyi választás, vagy úrválasztás?

- Ez nem politikai, hanem személyi döntés volt. Itt arról volt szó, hogy ki jobb erre a szerepre. Hogy muszáj-e Pető Ivánt fõlváltani Kuncze Gáborral. (...)

- De hát azért ez nem csupán személyi döntés volt, ez a döntés az SZDSZ imázsáról is szólt, arról is szólt, hogy a frontember nem tartozik az úgynevezett kemény maghoz, nem kommunisták a szülei, és nem zsidó.

- Igen. Erről is szó volt, ez igaz. (...)

(Interjúrészlet a Beszélő 1998. októberi számából.)

Aki kérdez: Révész Sándor.

Aki válaszol: Bauer Tamás.)

Ez a brutális szöveg a maga póré ösztinteségében kristálytisztán megvilágítja, milyen emberek ma az SZDSZ vezetői. De még az is lehet, hogy Révész Sándor és Bauer Tamás felháborító párbeszéde nem világít meg semmit, csupán felvet néhány érdekes kérdést. Akár így, akár úgy, ha most a magyarországi zsidó közösség nem átkozza ki a Szabad Demokraták Szövetségét, akkor a magyarországi zsidó közösség elvesztette jogát arra, hogy a jövőben bárkit kiátkozzon vagy bárkire megsértődjön, és történelmi okokra visszavezethető érzékenységét emlegesse.

Süppedős szőnyegeken

Ha egy párt vezérkara összegyűlik egy budai villában, süppedő szőnyegek között, hogy megválassza elnökét, akkor a párt vezérkara nyilván számos szempontot latolgat. A párt vezérkarának nyilvánvalóan az a cél lebeg a szeme előtt, hogy a legrátermettebb, leginkább alkalmas ember kerüljön az élre, akivel komoly esély van megnyerni a választásokat.

A Szabad Demokraták Szövetsége tehát két fontos, mondhatni elengedhetetlen szempontot talált. A jelölt szülei ne legyenek kommunisták, továbbá a jelölt ne legyen zsidó.

Vegyük az első kritériumot. Ebből tengernyi következtetés levonható. Például az, hogy az SZDSZ vezérkarának szülei túlnyomó többségükben kommunisták – másként mi a fenéért védődne fel a dolog mint probléma? Persze nem árt kitérni egy bekezdés erejéig arra, hogy mi is rejlik az úgynevezett „kommunista” ártalmatlanító fogalma mögött. Mivel ez a kirekesztő beszélgetés Révész Sándor és Bauer Tamás között zajlik, kézenfekvőnek látszik Bauer apját felhozni példaként. Bauer apja „körmös Bauerként” vonult be honi történelmünk szennylapjaira, mivel ávósként honfitársai körmeit tépkedte le szakmányban. Ezen nem kell megsértődni, uraim, az emberiség mindig tele volt és mindig tele lesz aljas, undorító gazemberekkel. Ugyanis aki bármilyen ideológia nevében embereket kínozt, az aljas, undorító gazember. Legfeljebb azt kell megszoknunk, hogy az aljas, undorító gazemberek nem esnek azonos megítélés alá. Tzvetan Todorov

írja az Emlékezet csapdái című esszéjében: „Még a közösségi élet szférájában sem egyformán bámulusos a múlt minden felidézése. Ami a bosszú vagy a revans szelleméből táplálkozik, mindenestre fenntartásokat kelt.” Todorov egészen pontosan a következőkre gondol: „(...) mert mindegyik táborban meg kell különböztetni hóhérokat és áldozatokat. Avagy pontosabban, mivel az idő múlása következtében egyre kevésbé van dolgunk az áldozatokkal és a hóhérokkal, azokat a csoportokat, amelyek nemzeti vagy ideológiai hovatartozásuk következtében az egyik vagy a másik szerepkörben ismerik fel magukat. Ez arra indít, hogy az Auschwitz és Kolima közötti párhuzamokra adott tipikus reakciók négy fajtáját különböztessük meg, ahol paradox módon egyesek hóhérai párhuzamban állnak mások áldozataival:

1. A hitleri oldal hóhérai a párhuzam mellett foglalnak állást, mert megbocsátással szolgálnak nekik.

2. A hitleri oldal áldozatai a párhuzam ellen vannak, mert megbocsátást látnak benne.

3. A sztálini oldal hóhérai a párhuzam ellen vannak, mert vádat látnak benne.

4. A sztálini oldal áldozatai a párhuzam mellett vannak, mert vádként szolgálnak számukra.”

Bauer Tamás apja a harmadik csoportba tartozik. Érdekes viszont, hogy Magyarországon szinte kizárólag ez a csoport tudja érvényesíteni szemléletét, s az is érdekes, hogy Bauer Tamás apját soha senki nem vágta orra egy jó szálkás deszkával, nem, Bauer Tamás apja Eörsi Mátyás szabaddemokrata képviselő ügyvédi irodájában praktizál, s mostanság éppen a zsidó kárpótlás ügyében tesz-vesz.

Csak az érdekesség kedvéért képzeljük el, amint mondjuk Kövér László ügyvédi irodát tart fenn, s abban egyik társa egy prominens nyilas személyiség. A magyar sajtó évekig nem szállna le a témáról, hiszen ez a magyar sajtó egy emberként hördült fel, mert Simicska Lajos felesége megbízást kapott egy állami cégtől. Simicska Lajos nem csinált semmit, a felesége meg még úgy se – de ez mégis téma. A tisztességtelenségben megöszült öreg gazember pedig nyugodtan dolgozik, s ez még senkinek nem szűrt szemet...

De ennél is érdekesebb az a másik „tulajdonság”, ami Kuncze Gábor alkalmassá tette miniszterelnök-jelöltnek. Mindekelőtt képzeljünk el egy beszélgetést mondjuk Deutsch Ta-

más és Bayer Zsolt között, amelynek során utóbbi kifejtí abéli véleményét, miszerint azért lett Orbán Viktor a Fidesz első embere, mert Orbán Viktor nem zsidó. És képzeljük hozzá, amint Deutsch azt mondja erre, hogy „igen, ez igaz”. Talán ennél is izgalmasabb az a vízió, amely Gémesi György és Kulin Ferenc, esetleg Horváth Béla és Gyimóthy Géza hasonló párbeszédét eleveníti meg.

Stigmázók

Révész Sándor nyilvános idegrohamot kapna a Népszavában, Szabó Miklós kimutatná a nyilas rémuralom, valamint Antal József és Orbán Viktor együgyűségét ugyanott, Lengyel László elégiába oltott esszéit írma a vérpatkányról, ami mi vagyunk, mindannyian, Tamás Gáspár Miklós leballagna a Duna partjára, és egy performance keretében, a kamerák jelenlétében majdnem hátba lőné magát, Eörsi István kapna hétszázötíz életveszélyes fenyegetést telefonon, és azt mind miattunk, Bolgár György jól megszelné a rádióban, Konrád György elvinné a hírt a világba, és kibomlana a charta zászlaja is harmadnap olyankor, egy fölleges estén.

Ma Magyarországon kizárólag a Szabad Demokraták Szövetsége zsidózik nyíltan, és ezt kizárólag a Szabad Demokraták Szövetsége teheti meg büntetlenül. De miért teheti meg büntetlenül?

A Szabad Demokraták Szövetsége '93 őszén egy budai villában leszarta a köztársaság alkotmányát, amennyiben is faji és vallási alapon különböztetett meg magyar állampolgárokat. A Szabad Demokraták Szövetsége azért választotta meg Kuncze Gábor miniszterelnök-jelöltnek, mert Kuncze Gábor nem zsidó. Először is: honnan tudták? Megnézték az orrát? Malacfarok-evési próbának vették alá? Egyáltalán: a chartás fiúk számon tartják, hogy ki zsidó és ki nem? Másodsor: a szabaddemokraták szerint aki zsidó, az nem alkalmas miniszterelnöknek. Ez nem formállogikai következtetés, ez az egyetlen lehetséges magyarázata annak a döntésnek, amely '93 nyarán egy budai villában született. A Szabad Demokraták Szövetsége számításból az egyetlen olyan politikai formációnak hazudja magát, amely számára mindennél fontosabb az emberi jogok tiszteletben tartása, ez a párt nyolc hosszú esztendeje minden fórumon rasszizmusellenességét, a másság

tiszteletét hangoztatja, gondolkodás nélkül fasisztának, nácinak, de minimum rasszistának nevez bárkit, ahogy éppen úri kedve tartja, mindeközben ez a párt nem hajlandó zsidó származású (vagy vallású?) embert vezetőjévé választani, és ezt nyíltan ki is jelenti. '93 nyarán a Szabad Demokraták Szövetségének vezérkara – egyelőre csak saját tagjai körében – bevezette a numerus clausust. Aztán reggel lett, a fiúk ittak egy kávét, és kivonultak az utcára, ahol a soron következő tüntetésükön lenécszták a magyar kormányt.

Magyarországon ma egyetlen olyan párt működik (legálisan), amelyben számon tartják a tagság faji és vallási hovatartozását. Egyetlen olyan párt van, amelyik „imázsépítése” során gondot fordít arra, hogy vezetője ne legyen zsidó. Ez a tény önmagában elegendő indok ahhoz, hogy a három madarat ábrázoló párt-emblémát mint önkényuralmi szimbólumot betiltsák.

A Szabad Demokraták Szövetsége egész működése során sokat tett azért, hogy a magyarországi zsidóság félelmeit fenntartsa, és gyűlöletet, ellentétet szítson zsidó és nem zsidó honfitársak között. A magyarországi zsidó közösség Bauer Tamás és Révész Sándor nyilvánosságra került beszélgetése után pontosan láthatja, melyik az a párt, amelyiktől igenis van félnivalója. A magyarországi zsidóság politikára érzékeny, ambiciózus tagjai ezek után nem léphetnek be az SZDSZ-be, mert ott előmenetelüket pusztán származásuk miatt korlátozzák. Akik úgy érzik, hogy származásuk miatt hátrányt szenvednek az SZDSZ-ben, azok bátran lépjenek be a Fideszbe.

Csupa kisbetűvel

Természetesen Bauer Tamás és Révész Sándor fenti beszélgetésének van egy másik lehetséges olvasata is. Nevezetesen, hogy az SZDSZ vezérkara '93 őszén egy budai villában azért döntött úgy, hogy a párt első embere nem lehet zsidó, mert az SZDSZ vezérkara szerint Magyarország népessége annyira antiszemita, hogy itt egy zsidó származású jelölttel lehetetlen választásokat nyerni.

Ez esetben a Szabad Demokraták Szövetségének vezérkara annyira megsértette Magyarországot, hogy egész egyszerűen nincs helyük a hazai politikai életben. De nagyszerű, toleráns és befogadó nemzet lévén továbbra is elviseljük jelenlétüket, örülünk boldogulásuknak, egyszerűen csak beírtuk őket a nagykönyvbe, csupa kisbetűvel.

(P. s.: Tényleg: gondoljunk bele, hogy valamilyen szörnyű katasztrófa következtében megsemmisülne a XX. századi magyar irodalom, és nem maradna fenn más, mint néhány Eörsi-TGM-, Kornis-, Szabó Miklós-cikk, meg ez az egy szem, boldogtalan októberi Beszélő... Mit gondolnának rólunk az utódok úgy három-négy száz esztendő elmúltával? Szégyellhetnénk magunkat, egészen az utolsó ítéletig...)

A SZERZŐ IRÓ-ÚJSÁGÍRÓ